

DORPSORGaan

spaarndam

dorpsorgaan

spaarndam

inhoud:	pag.
wie wast dat varkentje?	2
de geschiedenis van spaarndam	3
bij het afscheid van kapper willem de graaf	4
dubbele moord te spaarndam (I)	6
scheiden doet lijden en geluidshinder zonder startbaan	7
verenigingsnieuws	8
december-puzzeltje	12

redactieleden:

<i>e. huttinga</i>	<i>ijdijk 27</i>
<i>j.a. knijnenburg</i>	<i>ijdijk 26</i>
<i>p.a. roelofsen</i>	<i>dr. w. nijestraat 9</i>
<i>d.a. verdurmen</i>	<i>visserseinde 71</i>

blad van de dorpsraad-spaarndam

4e jaargang nr. 10

redactie-adres: Dr. W. Nijestraat 9, Spaarndam (oost)

WIE WAST DAT VARKENTJE?

Nu de vakantie voor allen weer achter de rug is, gaan we als van ouds weer onze gewone gang. Zo gaan we bijvoorbeeld ook weer naar onze - vertrouwde - leveranciers.

In dat verband is mij iets onaangenaams opgevallen, wat mij van het hart moet. Namelijk dit, dat onze beide Spaarndamse slagers deze zomer gelijktijdig met vakantie gingen. Dat is wat, zo maar in het hele dorp een poosje zonder slager te zitten. Ook de mensen in oost, dat op zichzelf ook al een dorpje vormt, trof dat ongerief, evenals de polderklanten.

Zelf ben ik klant èn bij slager Plas èn bij slager Driessen.

Men kan stellen, dat men maar naar een zelfbedieningszaak voor zijn vlees moet gaan, als er dan geen slagerij open is. Maar daarmee ben ik het niet eens.

Vlees moet je bij de slager kunnen halen. Het is zeer te betreuren, dat dit een poosje in Spaarndam niet mogelijk was.

Het is jammer, dat de beide slagers in Spaarndam niet tot een voor hun cliëntèle bevredigende oplossing zijn kunnen komen.

Hoe is dat verschijnsel te verklaren? Zit het 'm in de welvaart of in de concurrentiestrijd?

Ik zeg maar zo "onze melkleverancier laat ons toch ook niet zo maar een poosje met de melkvoorziening in de steek, hoe dan ook, melk wordt er geleverd".

Alle lof ook aan onze plaatselijke bakkers. Zij kwamen in de vakantie met de bel rond. We kregen brood op de plank.

Een stukje vlees vind ik net zo belangrijk. Dat moet ook altijd in Spaarndam, bij een slager, te koop zijn.

Ik heb het genoeg gehad om op de receptie van Mej. Paula Verdurmen aanwezig te zijn. Ik heb daar de ontmoeting meegemaakt tussen twee verschillende Spaarndamse bakkers, namelijk tussen Paula, de jubilarisse, en haar collega-bakker Henk Oud. Zo mag ik ze toch wel noemen. Mensen, dat was me wat, dat was wel zo leuk. Daar zou je bijna van onder de indruk raken. ('t is jammer, dat vele Spaarndammers dat hebben gemist). Een voorbeeld ter navolging. Zò kan het toch ook maar tussen collega's onder elkaar.

Ik weet wel, dat er in Spaarndam vele autobezitters zijn. Die mensen gaan misschien wel met hun auto's naar de stad om, zo nodig, daar vlees te halen. Die rijkdom, een auto te bezitten, is evenwel niet ieder gegeven.

Het is te hopen, dat het er in de Spaarndamse slagerswereld voortaan anders zal toegaan. De cliëntèle zou er bijzonder mee gebaat zijn.

Het zou niet best zijn als in dit verband het spreekwoord "verbeter de wereld, maar begin bij jezelf" hier tot in lengte van jaren van toepassing zou moeten blijken te zijn.

Een lezeres van het Dorpsorgaan Spaarndam,
van wie naam en adres bij de redactie bekend zijn.

DE GESCHIEDENIS VAN SPAARNDAM

Spaarndam in de Patriottentijd/II.

Schout Christiaan Brunings trad de Pruisen alleen tegemoet en hij verzocht de officieren, die voorop liepen, halt te houden en het dorp niet dichter te naderen. De Pruisen waren over deze houding erg verbaasd en bleven inderdaad staan.

Eigenlijk behoeft ons dat niet zo te verwonderen. Christiaan Brunings was namelijk een Duitser. Hij was de zoon van de hofprediker van de landgraaf van Hessen-Homburg. Zijn neef en naamgenoot was als waterbouwkundige al eerder naar Nederland gekomen en was hier opgeklommen tot zo iets als inspecteur-generaal van de waterstaat. Aangemoedigd door het succes van zijn neef, was Christiaan Brunings, die zich ook met de waterbouwkunde bezighield, eveneens naar Nederland gekomen. Hij was door het waterschap Rijnland als toezienaar in Spaarndam aangesteld, waar hij tevens schout werd. Later werd hij benoemd tot directeur van de werken tot droogmaking van de Nieuwkoopse Plassen. Tegen deze achtergrond is het duidelijk, dat hij zich goed met die Pruisische officieren kon verstaan.

Brunings stelde de officieren de vragen wat voor volk zij waren, dat zij gewapend naar Spaarndam kwamen, en wat ze hier kwamen doen. Zij antwoordden, dat zij de rust kwamen herstellen en inkwartiering eisten. De schout antwoordde, dat ze dan vrienden waren en "in dat geval zult gij aangenaam wezen". Hij nodigde de officieren uit met hem mee te komen om eerst het een en ander te regelen. De soldaten moesten dan zolang buiten het dorp blijven wachten. Dit lukte. Brunings zorgde voor een vorstelijk onthaal van de officieren. Hij overrompelde de heren met beleefdheden en zorgde voor een goede "toediening". Ondertussen sprak hij zo lovend over zijn dorp en de dorpingen, dat de officieren hun soldaten Spaarndam niet binnen lieten trekken zonder hen de strikte orders te hebben gegeven niemand enige overlast te bezorgen. De soldaten hielden zich daaraan.

Trouwens, de Spaarndammers gedroegen zich voorbeeldig. De bij een vorige gelegenheid al genoemde chirurgijn en apotheker Klots kreeg bijvoorbeeld ook enige Pruisische manschappen bij hem ingekwartierd. Hij voorzag hen rijkelijk van spijs en drank en schonk ze daarna "een sterke borrel". Toen zij ook nog rode wijn eisten, weigerde hij dat beslist, zeggende "niet te willen gedogen dat zij ziek werden, want dat was hier te lande het onvermijdelijke gevolg van het drinken van wijn voor de middag na sterke drank te hebben gebruikt." De Pruisen geloofden hem en lieten de wijn voor wat hij was.

Toch waren niet alle Spaarndammers zulke beste patriotten. De leden van het exercitiegenootschap hadden al hun geweren, tot de zilveren degens der officieren toe, bij de nadering der Pruisen in een verborgen kas in de kerk gebracht. Die plaats werd echter verraden. De Pruisen namen alles mee. Alleen het vendel bleef behouden, omdat dat op een andere plaats was opgeborgen.

Nog acht jaar moesten de patriotten wachten, voordat hun wens in vervulling ging. In 1795 werd ons land bezet door de Fransen en werd de stadhouder verjaagd. Door de patriotten werd dat als een bevrijding gevierd. Al spoedig zouden ze echter ervaren, dat het met de onafhankelijkheid van ons land onder het Franse toezicht nou ook niet alles was.

G. van den Beldt Jr.

BIJ HET AFSCHIED VAN KAPPER WILLEM DE GRAAF

Als U dit stukje onder ogen krijgt, dan is Willem de Graaf al van de Westkolk verdwenen. Gedurende 45 jaar heeft hij de Spaarndammers ingezeept, geschoren en geknipt. Dit afscheid is een mooie gelegenheid om nog eens een blik terug te slaan.

De Graaf werd op 22 oktober 1902 geboren in Zaandam. Al was zijn vader schipper bij de gemeentereiniging, toch behoorde de Graaf tot een echte kappersfamilie: zijn grootvader en twee ooms waren kapper. Op het eind van de schooljaren werd hij als elfjarige jongen naar zijn oom in Sloten gestuurd om daar op zaterdagmiddag en zondagmorgen te helpen bij het inzeppen. Hij verdiende daarmee elke week 70 cent. Toen de schooljaren doorlopen waren, ging hij naar zijn ome Jaap in Amsterdam om daar in de kapperszaak te helpen.

8 jaar hield de Graaf het in Amsterdam uit. In zijn vrije tijd beoefende hij daar korte tijd de wielrennerij, gefinspireerd door een buurman. Als lid van de club Olympia reed hij zijn eerste wedstrijd Amsterdam-Amersfoort-Utrecht-Amsterdam. Onderweg botste hij tegen het achterspatbord van zijn voorganger en dat leverde een aanzienlijke schade op. De Graaf reed ook nog op de race-tandem. Altijd zat de Graaf aan het stuur, behalve die éne keer, toen op zondagmorgen in Wormerveer juist de kerk uitging en de Graaf en zijn maat een dikke dame net tussen haar benen reden. Uiteindelijk was deze sport te duur en stopte de renner. (Wel bewaart hij nog steeds enige medailles in een potje.).

Mevrouw de Graaf is geboren in Tul en 't Waal in de provincie Utrecht, in de buurt van Vreeswijk. Haar vader was adjudant in het leger en werd later overgeplaatst naar de artillerie-richtingen bij de Hembrug. Zij ging als meisje werken in een herenmodezaak in Zaandam. Daar heeft ze Willem ontmoet. Elke week kwam hij een stropdas kopen, maar pas bij de veertigste was brak de liefde door. Daarna heeft hij nooit meer een das gekocht.

De Graaf werkte ook nog een jaar bij een baas in Zaandam en toen, in 1925, las hij een advertentie in het kappersblad, waarin weduwe de Vries in Spaarndam een kapperszaak te koop aanbod. De zaak kwam rond en de Graaf kwam naar Spaarndam, waar hij spoedig getrouwd is. Er kwamen drie kinderen: Hero, Bep en Wil.

In 1929 werd de Graaf secretaris van de voetbalvereniging Spaarndam en hij is vele jaren voor die club actief geweest. U leest er het voortreffelijke Jubileumblad van de S.F.C. Spaarndam nog maar eens op na.

Ook was de Graaf de man van de speeltuin. Samen met Karel Wagenaar en Han Bouwens, die mede in de oudercommissie van de school zaten, werd in 1944 de speeltuinvereniging opgericht. In de oorlog moest dat nog stiekem gebeuren, want de speeltuinen waren bedoeld als tegenhangers van de Duits-gezinde Jeugdstorm. Pas in 1947 kon de tuin worden geopend. De Graaf is 25 jaar voorzitter geweest.

Als je met de Graaf over zijn lidmaatschap van de wijkraad praat, dan wordt hij emotioneel. Hij vertelt, dat hij lid werd omdat hij meenden zó de woningbouw te kunnen bevorderen, want dat zou meer klandizie voor zijn zaak betekenen. "Zo goed gelovig was ik nog, toen ik er in stapte". Maar later ontdekte hij "Het zijn allemaal Sinterklazen, daar op het stadhuis, ze beloven alles en geven niets".

Op de vraag "Hoe vindt U de Spaarndammers?", reageert de Graaf: "Zouden die anders wezen als de anderen? Hoe vinden ze mij? Dat ligt zo verschillend". "Spaarndammers doen soms zó uiterlijk onverschillig en flink, maar in hun hart zijn het goeie mensen".

Eén ding staat vast: als er hier in Spaarndam een geschikte woning was geweest, dan was de Graaf beslist niet naar de Eksterlaan in Haarlem-Noord vertrokken.

Tot slot wensen wij de familie de Graaf toe, dat zij nog vele jaren in goede gezondheid daar mogen doorbrengen.

G. van den Beldt Jr.

Dit bericht stond te lezen in de "Oprechte Haarlemsche Courant" van dinsdag 8 november 1910, deze maand dus zestig jaar geleden.

Toen de eerste berichten van de moord in Haarlem bekend werden, probeerde de verslaggever van bovengenoemd blad telefonisch contact te krijgen met Spaardam. Dat was echter tevergeefs, omdat het dorp toen nog niet op het telefoonnet was aangesloten. Daarop toog hij zelf op pad en aan zijn verslag en daarop volgende publikaties in zijn krant heb ik mijn gegevens ontleend.

De slachtoffers van de moord waren de heer W. Melchior en zijn zuster, die samen in een huisje vlak bij de Grote Sluis woonden. Dat gedeelte behoorde toen tot de gemeente Haarlemmerliede en Spaarnwoude, want de gemeentegrens liep bij het garagebedrijf van de firma Balm. Daar begon pas de eigenlijke gemeente Spaarndam.

Melchior was zeilmaker van beroep geweest. Hij had zijn koetjes op het droge. Al 22 jaar was hij gemeente-ontvanger van de gemeente Spaarndam. Daarnaast was hij ook penningmeester van de Oude Spaarndammer Polder. (De Nieuwe ligt aan de overkant van het IJ). Als wedenaar leefde Melchior met zijn zuster, die het huishouden deed, "knusjes voort, weldoende waar ze dit konden". Op de dag van de moord, zaterdag 5 november, was hij 67 jaar en zijn zuster 66. Een "correspondent uit Spaarnwoude" meldde nog, dat Melchior bekend stond als een nauwgezet ontvanger, die zich weinig met de dorpelingen bemoeide.

De eerste reconstructie van de moord leverde het volgende verhaal op. Zaterdagavond, 5 november, om kwart over acht, bezorgde de postbode als naar gewoonte de "couranten" bij Melchior thuis. De twee oudjes zaten toen in het keukentje, dat uitzicht gaf op het IJ en ze dronken een kopje koffie. Op zondagmorgen 8 uur belde melkboer Blom aan. Hij kreeg geen gehoor. Hij vond dat blijkbaar wel vreemd, want hij vroeg een juist passerende dorpeling, een zekere Vallentgoed, samen met hem het schuurtje naast het huisje binnen te gaan. Daar vonden ze het lijk van Melchior met een broodmes er naast. In het keukentje lag zijn zuster. Beide lijken waren afschuwelijk verminkt. De gemeenteveldwachter, Swenneker, werd direct gewaarschuwd, evenals dokter Nije, die alleen de dood kon constateren. Ook de burgemeester van Haarlemmerliede en Spaarnwoude, Jonkheer Mr. Teding van Berkhout, de burgemeester van Spaarndam, de heer Haitsma Mulier, en enige deskundigen van de rechtbank in Haarlem waren spoedig aanwezig.

Toen echter waren er door de dorpsagent al kapitale fouten gemaakt. Hij had niet verhinderd, dat vele nieuwsgierigen in het huisje waren komen kijken. Toen dan ook de politiehonden arriveerden, was het voor die dieren onmogelijk een betrouwbaar spoor naar de dader te vinden. Het was zelfs zo, dat één van de honden grommend op een doodonschuldig mannetje afliep, die in de menigte stond, welke zich op de dijk vóór het huis verzameld had. Een familielid van Melchior moest de justitie er op attent maken, dat het eigenlijk wel vreemd was, dat er drie kopjes op tafel stonden en ook een kistje sigaren. Dat laatste was een grote bijzonderheid voor Melchior.

Het geld was voor de daders een belangrijk motief geweest. De gemeentekas, die Melchior 's avonds meenam naar zijn slaapkamer, was geleegd. Uit het ijzeren kistje was een bedrag van f 1.250,71 verdwenen. Verder was er uit het huisje niets geroofd. Het was wel opmerkelijk, dat de toenmaals berooide kas van Spaarndam dat voor die tijd aardige sommetje bevatte. Dat kwam, omdat juist de Rijks- en Provinciale subsidies waren binnengekomen. Dit feit kon slechts aan ingewijden bekend zijn.

Kort na de begrafenis, die vele belangstellenden en waarschijnlijk nog meer nieuwsgierigen trok, vergaderde de gemeenteraad van Spaarndam. Burgemeester Haitsma Mulier sprak namens de Raad uit, dat "zijn gedachtenis in dankbare herinnering zal blijven bestaan". De gemeente-ontvanger van Haarlemmerliede verleende assistentie om de boeken af te sluiten, zoals dat door de wet geëist werd. Er moest een tijdelijke kasgeldlening worden gesloten. Het raadslid dokter Nije achtte de aanschaf van een brandkast noodzakelijk. (Wordt vervolgd.).

G. van den Beldt Jr.

SCHEIDEN DOET LIJDEN

en

GELUIDSHINDER ZONDER STARTBAAN.

Dat men, na ergens op visite te zijn geweest, afscheid van elkaar neemt, is een goede gewoonte.

De hand over hand toenemende manier van afscheid nemen, 's avonds laat, met luid autogelaxonneer, is echter een zeer ergerlijke manier van doen.

Afgezien van het feit, dat het verboden is de claxon onnodig te gebruiken, is het voor degenen in de omgeving, die onnodig uit hun slaap worden gewekt, een bijzonder vervelende zaak.

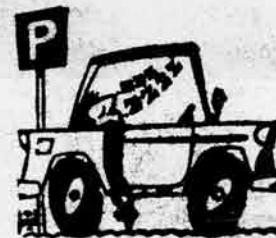
Evenzeer vervelend en bovendien erg hinderlijk is het zich ook nog al eens voordoende verschijnsel, dat bromfietsende jongelui in de late avond- en nachtelijke uren af en aan snorren, daarbij ook al weer overmatig geluid producerend. Moet dat nou zò?

Dit waren een paar stenen, die me zwaar op de maag lagen en ik dan ook kwijt moest.

Laat een ieder goed bedenken, dat "het poldertje" in een woongemeenschap is veranderd, waarin het leefklimaat op generlei wijze geweld behoort te worden aangedaan.

"Ja, we moeten lief zijn voor elkaar" en vooral 's avonds laat en 's nachts geen hinder veroorzaken.

Een inwoner van Spaarndam-oost,
wiens naam en adres bij de redactie
bekend zijn

VERENIGINGSNIEUWS

Afdeling TAFELTENNIS van de
Speeltuinenvereniging "Nieuw Leven".

Onze afdeling tafeltennis is weer met de training gestart.

Alvorens hiermede op 7 oktober j.l. een aanvang te nemen, moest een viertal onzer leden in de landelijke competitie selectiewedstrijden spelen. Omdat men in het vorige seizoen op eervolle plaatsen was geëindigd, stond men nu dus wel voor een heel zware opgaaf. De resultaten waren evenwel weer verrassend. Van de meisjes won Ellen Budding ongeslagen de 1ste prijs. Een eervolle - gedeelde - derde plaats was voor Ellen Sierveld. Van de circa 25 deelnemende jongens werd Henk Hartendorp 4de gerangschikt en Theo Hoenderdos 6de. Wat een bijzonder mooie resultaten!

Jammer is het echter, dat we bij de competitie in moeilijkheden zitten. Onze staf behoeft namelijk dringend uitbreiding met enige kaderleden. Ouders of andere geïnteresseerden komt U daarom voor de begeleiding van de jeugd eens met ons praten. Wij hebben U 1½ uur per week nodig. Gaarne zou ik zien, dat U zich enthousiast bij mij komt aanmelden.

En dan nog iets. Door verhuizing moeten wij tot onze spijt één van de leden missen. Daarvoor in de plaats moet een ander komen. We kunnen trouwens nog wel meer leden gebruiken. Jongens en meisjes van 10 - 15 jaar, komen jullie eens met mij praten? Zij, die het eerst komen, kunnen nog vóór het einde van dit jaar in onze club spelen.

Ontspanning na het eten en gezelligheid hebben de kinderen echt nodig, ouders.

Aanmelding zowel voor het een als voor het ander kan geschieden bij wedstrijdsecretaris W. de Graaf Jr., Westkolk 26, (Spaarndam), telefonisch bereikbaar onder nummer (02504) 420.

SPAARNDAM'S GEMENGD KOOR

Op zondag, 18 oktober j.l. vertrokken wij 's morgens om 8 uur uit Spaarndam om onze krachten weer een te meten op een concours, dat was uitgeschreven door het Gemengd Koor "Crescendo" in Heijthuisen (Limburg).

Het wordt zo zoetjes aan misschien een beetje vervelend, maar wij hebben het er weer schitterend afgebracht. Wij verwierven namelijk een 1e prijs, met lof van de jury. Wij behaalden 366 punten, hetgeen op dat moment de hoogste score was.

Helaas konden wij het einde van het concours niet afwachten. In de eerste plaats hadden wij voor de terugreis nog een groot aantal kilometers af te leggen en vervolgens moesten wij op tijd in Den Bosch zijn, alwaar wij in Hotel Bellevue een heerlijk diner opgediend kregen.

Op de heenreis hebben wij koffie gedronken in eveneens Den Bosch. Daarna hebben wij om \pm 12.00 uur in Weert van een prima koffiemaaltijd genoten.

Als U met een gezelschap op reis of uit eten wilt gaan, dan kunnen wij U die gelegenheden in het zuiden des lands warm aanbevelen.

Door diverse omstandigheden (1e prijs en goed eten), was de stemming in de bus ook goed.

Na een heel gezellige dag keerden wij 's avonds om \pm kwart voor elf weer in Spaarndam terug.

Gaarne willen wij hulde brengen aan onze dirigent, die het, ondanks enige weken van ziekte, toch maar weer zó heeft weten te versieren, dat wij op het concours zo'n mooie prestatie konden leveren.

Het Bestuur van Spaarndam's
Gemengd Koor.

Wederom alle betrokkenen
onze hartelijke gelukwensen.

Redactie.

SPEELTUINVERENIGING "NIEUW LEVEN" SPAARNDAM

Bij deze hebben wij het genoegen U het winterprogramma te kunnen aanbieden. Wij hebben gelukkig weer de beschikking kunnen krijgen over een aantal vrijwilligers (sters), die de leiding op zich willen nemen om de Spaarndamse jeugd te begeleiden op de naar wij hopen gezellige en leerzame klubavonden.

Wij hopen dan ook, dat de jeugd, en ook de ouders, zich niet onbetuigd laten en in grote getale de klubavonden bezoeken om zo mede te werken het verenigingsleven in Spaarndam levendig te houden.

Het programma luidt nu als volgt:

Maandagavond: Gymnastieklessen in de gymzaal van de Spaarneschool, bestemd voor meisjes en jongens van 5 t/m 7 jaar. Telkens van 6.15 - 7.00 uur. Kosten 20 cent. Eveneens voor meisjes van 8 t/m 14 jaar. Telkens van 7.00 - 8.00. Kosten 25 cent.
Gymnastiek, speciaal voor de ouderen, is mogelijk onder het motto "Wilt U trimmen, kom dan bij de speeltuin gymmen". Voor Dames van 8.00 - 9.00 uur. Kosten 75 cent (ook niet-leden zijn welkom), voor Heren van 9.00 - 10.00 uur.
Kosten ook 75 cent (ook hier zijn niet-leden welkom).

Dinsdagavond: Handenarbeid voor meisjes en jongens van 8 t/m 14 jaar. Van 7.00 - 8.15 uur. Kosten 10 cent. Op nog nader te bepalen data zullen op deze avonden ook andere activiteiten gedaan worden, zoals bijv. puzzeltochten, gespreksavonden, bloemschikken, demonstraties, enz.

Woensdag
middag: Fröbel- en spelmiddag voor meisjes en jongens van 4 t/m 7 jaar. Van 2.30 - 3.30 uur. Gratis.

Woensdagavond: Tafeltennis in competitieverband voor meisjes van 10 t/m 15 jaar. Van 7.00 - 8.30 uur. Kosten 25 cent. Ook beginners zijn weer van harte welkom. Zij moeten er wel rekening mee houden, dat er serieus getraind moet worden.

Vrijdagavond: Tafeltennis in competitieverband voor jongens van 10 t/m 15 jaar. Van 7.00 - 8.30 uur. Kosten ook al weer 25 cent. Ook hier zijn beginners van harte welkom. Ook zij moeten er rekening mee houden, dat er serieus getraind dient te worden.

Zaterdagavond: Bijeenkomst van de jeugdsociëteit "De Piek" één keer in de veertien dagen. Toegankelijk voor de jeugd van 14 jaar en ouder. Van 8.00 - 11.00 uur (onder voorbehoud).

Ruilbeurs: Iedere 3e dinsdag van de maand zal er een ruilbeurs worden gehouden en wel van alle voorwerpen, die er maar te sparen zijn, zoals postzegels, suikerzakjes, sigarenbandjes, sleutelhangers, bierviltjes, speldjes, lucifermerken, enz., De eerste beurs is gehouden op dinsdag, 20 oktober j.l. De beurs is geopend van 7.00 - 8.00 uur.

Materiaal: De handenarbeidklub is dringend verlegen om, wat wij zo noemen, waardeeloos materiaal, zoals bolletjes, wol, kralen, gordijnringen, buismanbusjes, lege keuken- en toiletrollen, luciferdoosjes, enz.
Wilt U zo vriendelijk zijn eens op Uw rommelzolder te kijken of er iets voor de gading van de jongens en meisjes bij is.
U kunt het bij alle bestuursleden of medewerkers (sters) afgeven. Bij voorbaat hartelijk dank.

Het Bestuur van
"NIEUW LEVEN".

Het is al weer een poosje geleden, dat dit programma is verschenen. Voor belangstellenden, die dat programma niet kennen, is het evenwel niet te laat, dat de activiteiten van Nieuw Leven in dit nummer van het dorpsorgaan worden gepubliceerd.

De Redactie.

DECEMBER-PUZZELTJE

REBUS VOOR DE SPAARNDAMSE JEUGD T/M 12 JAAR.
 ER ZIJN SAARDIGE PRIJZEN TE WINNEN
 By MEERDERE goede oplossingen wordt geloot
 inzendingen voor 10 DEC. 1970 NAAR DE
 HULPSECRETARIE AAN DE WESTKOLK 4 OF bij DE
 ADRESSEN VAN DE REDAKTIELEDEN.

VEEL SUCCES

